

Kvit smøgerne og dø af stress

Døden er uundgåelig, men der er ingen grund til at frygte den, hvis man tror på Jesus

Mennesket har et naturligt anlæg for hele tiden at finde noget nyt at være bange for. Man har for eksempel opdaget, at stress er skyld i næsten lige så mange tilfælde af hjerte-kar-sygdomme som rygning.

Kan man ikke stresse folk, fordi de ryger, så kan man forskrække dem med, at passiv rygning skam er lige så farligt. Og er de ikke bange for passiv rygning, så kan man skræmme dem til at dø af stress.

Foto: Cineberg/Stock/Thinkstock

Vi skal naturligvis passe på os selv, og det er også rimeligt, at vi hjælper hinanden til at passe på os selv. Men kan det virkelig være meningen, at vi hele livet skal gå og bekymre os for, ►

► om vi selv er med til at fremskynde vores død?

Dødsikkert

Uanset hvad lægerne for tiden mener, vi dør mest af, så kommer man ikke uden om, at 100% af alle mennesker statistisk set dør før eller siden. Det kan vi ikke ændre ved. Vores medansvar for vores eget liv rækker simpelthen ikke langt nok til at redde os fra døden.

Apostlen Paulus var ikke bange for døden: »Thi for mig er livet Kristus, og døden en vinding,« skriver han i Filipperbrevet 1,21. Faktisk, skriver han i de følgende vers, så ville han

hellere dø end være i live, hvis han selv kunne vælge.

Men hvorfor er Paulus så sikker i sin sag? Fordi han ved, hvad der virkelig drejer sig om liv og død. Det er spørgsmålet om, hvordan vores forhold til Jesus er. Paulus gentager det, som Jesus siger om sig selv: At han er selve Livet (Johannesevangeliet 14,6).

Det var lignende ord, Jesus trøstede Martha med, da hendes bror, Lazarus, var død: »Jeg er opstandelsen og livet; den, der tror på mig, skal leve, om han end dør. Og enhver, som lever og tror på mig, skal aldrig i evighed dø. Tror du det?« (Johannesevangeliet 11,25). Det spørgsmål, vi skylder at stille os selv, er ikke, om vi arbejder eller ryger for meget – det er, om vi tror på, at Jesus er opstandelsen og livet. Svarer vi ja, så behøver vi ikke frygte hverken livet eller døden.

Peter Guldager Dahl

Fra jesusnet.dk

Hør to minutters andagt på telefon

70 300 150

75 82 33 60

Fritidsforkynder Svend Erik Petersen, Ringkøbing, holder telefonandagten i uge 37

Indre Missions Telefonandagt
NETANDAGTEN.DK

jesusnet.dk

Hvorfor er det godt at tro på Jesus? Læs et bud på det, på:
jesusnet.dk/svar/3041

Den gode del

Men Herren svarede hende: »Martha, Martha! Du gør dig bekymringer og er urolig for mange ting. Men ét er fornødent. Maria har valgt den gode del, og den skal ikke tages fra hende.«

*Fra søndagens tekst i kirkerne:
Lukasevangeliet kap 10, vers 38-42*

Prioritér kontakten med Gud

Maria havde valgt at lytte til Guds ord, samtidig med at hendes søster Martha var travlt optaget af, om alt var i orden, nu da Jesus var på besøg.

Engang fortalte en sømand mig, at han havde givet en kammerat »et los i røven«, da de havde problemer i høj sø. Han var utilfreds med, at han bad i stedet for at hjælpe til. Ligeså vanskeligt det er at sige, hvem der gjorde det mest nødvendige, kender kristne til, hvor problematisk det er at prioritere i forholdet til Guds ord i en travl hverdag.

Spørgsmålet er blot, om vi forstår, at Guds ord er nødvendigt. Læser eller hører vi det ikke over en længere tid, står vi i fare for, at livet med Jesus bliver fjernt og ligegyldigt for os. Det er vigtigt, at vi husker, at forholdet til Guds ord i sidste ende er et spørgsmål om vores forhold til evigheden.

Uanset hvor presset vi er i hverdagen, tror jeg ikke, der er mange, som

lader dørklokken eller telefonen ringe forgæves, når nogen vil i kontakt med os. Hvorfor så ikke prioritere, at der er plads til Gud, som vil i kontakt med os gennem sit ord?

Søren Juul Skovenborg

Foto: Corinne Poleij/Istock/Thinkstock

Livets færdselslov

De ti bud er en færdselslov for livet

Gud gav de ti bud til Moses, dengang han ledte jøderne fra Egypten til det nye land Israel. Og lige siden har de ti bud stået som en moralsk grundlov for, hvordan vi mennesker skal leve med hinanden. En grundlov, som det ser ud til, at Gud har nedlagt i alle menneskers samvittighed, og som derfor er fælles for alle mennesker i alle kulturer og religioner.

Jøderne troede, at Guds lov var et sæt adgangsregler til Guds rige. Hvis bare de lærte at twistede dem rigtigt, ville de opnå Guds accept. Men Jesus lærte dem noget andet: Guds lov kan ingen opfylde, sagde han. Loven er ikke til, for at vi kan købe os til Guds velvilje. For det er ingen mennesker i stand til. Jesus forklarer det i »bjergprædikenen« (Mattæus kapitel 5-7), hvor han tolker de ti bud så strengt, at de i praksis bliver helt umulige at opfylde.

Hvad skal vi så med de ti bud? Vi skal for det første indse, at den eneste vej til Gud er at erkende vores

magtesløshed over for hans lov – at ingen kan leve op til hans standard – at vi er afhængige af Guds nåde og barmhjertighed.

Og vi skal for det andet vide, hvad vi skylder hinanden. Jesus ophæver nemlig ikke de ti bud, men sætter dem op som Guds rettesnor for, hvordan vi mennesker skal behandle hinanden.

De ti bud gør os skyldige. Overfor Gud er det en skyld, som viser os, hvor meget vi har brug for Guds nåde. Og overfor vores medmennesker er det en skyld, som viser os, hvilket ansvar vi har for hinanden. Gud har ikke brug for vores gode gerninger, men det har vores medmennesker.

Jesus lærer os, at de ti bud er en færdselslov for livet, som hjælper os ind i det rette forhold til Gud og i det rette forhold til mennesker.

Asbjørn Asmussen

Fra jesusnet.dk